

ftaa uforandrede, kun bliver tvungen til at udstede en 4 pCt. rentebærende Obligation paa 100 Rd. for hver 4 Rd. forøget Grundstattsbyrde, Byen oppebærer. Det er den hele Prægravaation for Byens Vedkommende. Men det forekommer mig, at Spørgsmaalet kan faae en langt alvorligere Betydning for den enkelte Grundeier. Jeg har ikke nogen bestemt Forestilling om, hvor stor Forøgelsen i Skattebyrden kan blive, men det synes mig dog, at den forøgede Skattebyrde let for enkelte større Grundstykkers Vedkommende maa kunne løbe op til ret anseelige Summer, i alt Fald til Summer, som ere af ikke liden Betydning for den Enkelte, og dem vil man med et Hæmsstrøg berøve ham enhver Afgang til at faae Erstatning for. Det maa ikke overses, at det vel er fuldstændig rigtigt, at en Bykommune, som mod sin Villie, tvungen dertil af Landkommunen, et Flertal af Grundeiere og af Indvignisministeren, maa modtage et saadant Landdistrikt, let ved denne Indlemmelse af Landdistriktet kan faae forøgede kommunale Afgifter, som betydelig overstige den sikke Forøgelse i Indtægt, der fremkommer gjennem Grundstatterne af det indlemmede Landdistrikt, men at Spørgsmaalet om, hvorvidt de kommunale Byrder, der hidvære fra Indlemmelsen, ere større eller mindre end de medfølgende Fordele, ikke skal afgjøres gjennem § 2, men gjennem § 3. Det er det, jeg skal tillade mig gjentagende at henlede Opmærksomheden paa, at denne Afregning mellem Kommunerne, blandt Andet ogsaa angaaende de forøgede Byrder, som Forandringen i de kommunale Grændser kan medføre, gaar ind under § 3; hvorimod § 2 kun taler om Erstatningen til den enkelte Grundeier for hans forøgede Grundstat. Jeg tror altsaa paa ingen Maade, man kan paaberaabe sig som Argument for ikke at udrede Erstatning til de enkelte Grundeiere, at Kommunen i sin Helhed kommer til at bære større kommunale Byrder paa Grund af Udvidelsen af Kommunedistriktet; thi forsaavidt der skulde være Tale om Erstatning for noget Sligt, forekommer det mig, at Spørgsmaalet nødvendigvis maa henhøre under § 3. Selv om jeg skulde feile deri, hvad jeg ikke tror, saa staa det ligesuldt som sikkert og afgjort for mig, at man under ingen Omstændigheder kan paalægge den enkelte Grundeier at miste Noget af, hvad der er hans ligefremme Ret, fordi det medfører en Byrde for den Kommune, som han kommer ind i, at modtage ham og hans Grund.

Carlson: Hvad jeg har at bemærke, vedrører egentlig nærmest Redaktionen af § 1, saaledes som det ærede Udvalg har foreslaaet den. Det er mig bekendt, at der findes Stæder i Landet, hvor der er een Mand, der eier hele det Landdistrikt, som støder op til en Kjøbstad; men naar jeg ser paa § 1, saa forudsætter den, naar

man vil holde sig til Ordlyden, at de Bestemmelser, den indeholder, ifkun kunne komme til Anvendelse under Forudsætning af, at der er flere. Jeg tror derfor rigtignok, at man paa en eller anden Maade — hvis man i Dvrigt ikke rent vil udelukke det Tilfælde, at en Mand eier hele Landdistriktet, fra at komme ind under Loven, hvilket jeg ikke skal have Noget imod — maa foretage en Omredaktion af Paragrafen. I alt Fald tror jeg, det maa fraraabes, at man gjør den endnu utydeligere, som det forekommer mig, at den vilde blive ved de sidste Ord i Paragrafen: „og tiltrædes af fornaævnte Flertal af Grundeierne“, saaledes at der hentydes til de $\frac{2}{3}$ af disse, hvilket jo ordret ikke paa nogen Maade kan komme til Anvendelse, hvor een Mand eier det Hele. Dette skal jeg bemærke, fordi det var mig, som foranledigede den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kredts (Gstrup) til at henlede de Herrer's Opmærksomhed paa Redaktioner; men som sagt, jeg for min Del skal aldeles ikke have det Mindste derimod, hvis det er Hensigten at udelukke de Landdistrikter, som støde op til en Kjøbstad, naar de eies af en eneste Mand. Er det derimod Meningen, at man vil have saadanne Landdistrikter med, tror jeg rigtignok, at det er nødvendigt, at der foretages en Redaktionsforandring i vedkommende Paragraf. Det har været mig noget tvivlsomt, naar jeg ser paa Forslaget under Nr. 4 til § 2, om Meningen hermed er, at, hvor et Grundstykke f. Ex. er beboet af To og eies af To, skulde det ikke, selv om det var helt omfluttet af Kjøbstadens Grund, kunne inorporeres i Kjøbstaden. Det er meget muligt, at det er rigtig redigeret; jeg vilde kun gjøre den Bemærkning, at efter min Opfattelse vilde et saadant Grundstykke, saaledes som Forslaget er redigeret, kunne inorporeres, naar det eies af Een. Andet har jeg ikke at bemærke.

Mogensen: Efterat jeg har hørt Udtalelser af flere ærede Medlemmer om, at Indlemmelsen i Almindelighed snarere vil blive til Fordel for Landdistriktet end for Kjøbstaden, fordi der kan være bygget Huse paa de Grunde, som blive inddragne under Byen, hvorved der vil paaføres Byen større Byrder end den Indtægt, den vil kunne have af Grundene, skal jeg bemærke, at Byen jo sikkert ikke vilde forlange disse Huse inddragne, naar der var forbundet meget store Byrder med at modtage dem; men det kan jo ogsaa være muligt, at der til disse Huse hører større Arealer, som grændse umiddelbart op til Byen, og at Byen da kunde søge at faae disse Arealer inddragne, men at blive fri for Husene; thi der er ingen Regel om, at et Matrikelnummer skal inddrages i sin Helhed; der kan ligesaa godt søges Bevilling til at inddrage en Del af Garttorvet, og paa den Maade kan Byen tage Fordelen og blive fri for Byrderne. I det Hele taget maa jeg, da jeg